

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria VII. Actiones nostræ, etiam aliorum Actionibus in Deum per nos
relatis, sunt fæcundandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

INDUSTRIA VII.

Actiones nostræ etiam aliorum actionibus in Deum per nos relatis sunt fecundandæ; & ex omnibus Creaturis, DEI laus desumenda.

PRæcedenti Industriæ vicina est ea, quæ jam sequitur, ideoque etiam illi subjungitur. Non tantum enim ille usus variarum potentiarum nostrarum, intercurrentes in alicujus occupationis nostræ à nobis executione offerri potest Deo, meritorumque cumulus nobis parari per hanc oblationem; Sed etiam eadem ipsâ oblatione, possunt offerri Deo in laudem & in nostrum meritum, aliorum actiones omnes, quibus illi nobis ad nostrarum actionum executionem cooperantur quocumque modo. Id quod fieri potest, non ideo tantum, quia illæ actiones, cum sint proximorum nostrorum, possint à nobis per Caritatem supernaturalem nostræ fieri, ut vulgò docetur à Spiritualibus Magistris, sed etiam peculiariter ideo, quia tales actiones, quæ nobis in nostris auxilio aliquo sunt, fiunt quodammodo nostræ & nobis inserviunt, utque inservirent, à divinâ Voluntate provisæ ac ordinatæ sunt, ut proinde meritò illas tanquam nostras Deo offerre, & pro eis Dei Providentiæ gratias agere; Deumque, pro eis, ac in eis, laudare debeamus. Sic factitatum legimus à Patre nostro Petro Fabro, qui si quando ingrediebatur templum aliquod augustius, & apparatu Ecclesiastico instructum; illico eam sibi materiam laudum divinarum assumebat; laudabat Deum pro iis, qui Templum suis extruxissent sumptibus,

D 3

qui

12.

Bern.
Plautus.
Alvarez

qui manu, qui arte; qui illud etiamnum curarent, qui ornassent & ornarent, qui instruxissent apparatus ac thesauris, sive auri, sive argenti, sive serici, sive alio quovis modo. qui cantores providissent, qui cantarent, & cantu alios ad Dei laudem provocarent, qui Templum ornassent, & vestissent parietes, sive sumptu, sive jussu, sive manu; qui apparatus Sacrum elaborassent, Sanctorum imaginibus Reliquiisque dotassent &c.

53.

Ex quo apparet, quàm uberem Vir Sanctus, quamque facilem & obviam ubique, Deum laudandi, animamque suam Pietatis studiis saginandi, Materiam haberet, depromendo illam ex alienis operibus & actionibus. Quod factitari potest, non solum in hominum, sed etiam in bestiarum, & non sensilium rerum actionibus, aut potius deservitionibus. Sic David Cœlorum motum, dierum & noctium vicissitudinem, mirabilia Dei opera in aquis, & mari, & in omnibus abyffis, materiam laudum divinarum sibi assumebat. Sic tres illi pueri in fornace Babylonicâ fecere, in omnibus penè creaturis. Sic B. noster Borgia Obsequentiam canum & avium venaticarum, faciebat Dei laudandi materiam.

54.

Sic nos quotidie possumus (immo perpetuo) tali Industrâ uti, modò ne pigrescamus. Cur non possumus audientes vel Lektionem in Scholâ, vel concionem in Templo, laudare Deum pro his à quibus docemur? offerre illorum omnes actiones, laboresque omnium potentiarum ipsorum, quibus laborant in nobis docendis, in parandis lectionibus concionibusque, in dicendis & tradendis? Cur non possumus laudare Deum pro Auto-

ribus,
compa
sumun
Curn
rum su
gubern
que pro
ca se D
nerant
tot illis
gnoru
socior
object
alios se
re?
Pe
di Ind
buit, u
ret, ill
Urbiu
des &
pro cu
regi pe
dustri
diri, Ig
N
to, hâ
mend
P
perea
quam
S
ction

ribus, scriptoribus, impressoribus, emptoribus, compactoribus, custodibus librorum, è quibus illi sumunt, & paratiores ad docendos nos accedunt? Cur non possunt subditi, pro omnibus Superiorum suorum curis, laboribus, molestiis, quas in gubernatione devorant, Deum laudare, eorumque propter se molestias, & actiones omnes circa se Deo offerre? pro iis gratias agere? Cur itinerantes non possumus agere gratias Deo, pro tot illis operis & laboribus equorum, rotarum, lignorum, ferramentorum, coriorum, aurigarum, sociorum, fabricorum? Cur non possumus omnia objecta, quæ se itinerantibus in oculos, in aures, in alios sensus ingerunt, materiam Dei laudum facere?

Petrus Faber jam allatus, inter alias itinerandi Industrias pietatis plenissimas, hanc etiam habuit, ut ubicunque iter faceret, illuc Deum laudaret, illuc Angelos & Sanctos locorum, Regionum, Urbium, Templorum, altarium, hominum, custodes & patronos veneraretur, invocaret, oraret, pro curâ circa incolas gratias ageret, se item protegi peteret &c. Hæ sunt Sanctorum Virorum Industriæ, hæ praxes, quibus incitiam nostram erudiri, Ignaviam confundi, & excitari par esset.

Nec plura hac de re addo: illud tantum repetito, hæc Industriâ tres à me res atque praxes commendari unâ operâ.

Prima est, ut alienas actiones, etiam à quibus percas juvamus in aliquo nostro opere, Deo tanquam nostras offeramus.

Secunda est, ut etiam ex omnis Creaturæ actione, & ex omni creaturâ, quæ se se ingerit no-

stris sensibus actionibusque, Deum laudandi materiam sumamus.

Tertia, ut in actionibus nostris sive passionibus, condiscamus consuescamusque multiplicari circumstantias (vel quod idem est, reflectere nos, animumque advertere ad actionum & objectorum, circa quæ operamur, circumstantias) sive actionum & objectorum nostrorum, vel in genere, & confusè ac simultaneè omnes acceptando, Deo que offerendo, & materiam virtutis ac meriti in intentione faciendo, vel etiam quando vacat, distinctè eas dum adsunt, acceptando & offerendo, dum non adsunt, ultrò advocando & augendo, materiamque, ut dixi, divinæ Laudis, virtutum ac meritorum faciendo. Nulli enim dubium est, quòd plurimæ nos creaturæ, & creaturarum conditiones circumstantiæque circumstant semper, dum aliquid agimus patimurque (semper autem aliquid agimus patimurque) quarum præsentiam nos, ut dixi, etiam augere possumus, si volumus, quarum præsentiam nos materiam virtutis, meriti, laudisque divinæ, nullo sumptu ac labore nostro, præter modicum advertentiæ intuitum, voluntatisque intentum, possumus.

56.

Quod genus Exercitii, incredibilis est plenissimum pietatis; sed requirit animum ordinatum in se & passionibus suis, ordinatum etiam foris, in actibus & occupationibus & temporibus suis. Quæ de re supra Industriam primam satis præscripta sunt. Requirit etiam animum ubique Deo assuetum, vel certè Deum quærere & invenire concesso factum. Quo in genere Nostræ Societatis omnes homines excellere, Sanctus Pater Ignatius desiderabat, immò & in quadam Regulâ id præscriptum

scripsit omnibus, ut in omnibus quærant Deum, quod est aliud nihil, quàm ex omnibus rebus Dei laudandi, amandi, prædicandi, æstimando materiam sumere, & animum coelestibus meditationibus tanquam alimentis ubique & omni occasione saginare.

Et revera id Naturæ rationali debet esse perquam convenientissimum. Omnes namque res ita sunt comparatæ, ut unaquæque juxta supremum naturæ suæ gradum operari perpetuò appetat, omnemque occasionem ejusmodi operationis avidissimè rapiat. Videmus arbores & frutices, ubiubi sunt, vegetari cupere, crescere, assurgere, virere, folia, flores, fructus mittere, humorem & succum trahere: quòd si alicubi sunt, ubi talia operari nequeant, arescere, putrescere, perire. Videmus bestias quadrupedes, volatiles, aquaticas, reptiles, omnes universim id ubique agere, id ubique indagare, ut pascantur, ut alantur, ut saginentur, ut delectentur: id ubique bestia agit sine delectu, respectu, pudore, verecundiâ, cessatione. Nimirum hoc est ejus opus præcipuum; ad hoc agendum, ad sic operandum sensualis facta est. hoc si operatur, beata est, si operari non potest, elanguescit & interit.

Quid ergo est tandem, quòd homo, rationalis natura, non ubique rationalia quærit, agit, meditatatur, contemplatur? tota est in sensibus ac sensibilibus; ad rationalia, ad honesta, ad sublimata à sensibus, elevare sese nec potest, nec sinit? Quid, inquam, est hoc? Monstrum id sane necesse est aut interitui vicinum si non interitus ipse. Nam sicut arbor, si posita in humido loco, virorem & succum non trahit, aruisse & inanimata dicitur,

dicatur, securique tantum idonea & igni; Sicut Jumentum si pascua habens & pabula copiosa, non sumere nolit satiari, nolit saginari, interiturum dicitur: cur homo rationalis, si rationale nihil meditatur, nihil concipiat, nihil sectetur, inter tot beneficia Rationis, Veritatis, Honestatis objecta positus, cur inquam non dicatur moriturus, aut potius interitum se, & in bestiam degenerasse? Et quid dicam de Naturâ (ut sic loquar) supernaturali, de Viro inquam, Religioso, de viro spirituali, si is, nihil sublime, nihil supernaturale, nihil defæcatum à sensu & natura sapiat, nihil quærat, nihil cogitet, nihil loquatur: Sed tantum naturalibus regatur nitaturque principiis, tantum sensualia, naturalia commoda attendat, politicis tantum rationibus & honestatibus nitatur, nihil Christianum, nihil ex Christi Scholâ, nihil ex Crucifixi, pauperis, contempti, stulti, dolentis, & abjecti Christi doctrinâ in suis moribus, consiliis, operibus, intentionibus præferat, in suis actionibus & occupationibus præferat ac præfigat; Spiritualem hunc & Religiosum & supernaturalem dicemus; an verò potius à Spirituali in carnalem, à Religioso in sæcularem, à supernaturali in naturalem, à Hierarchico in Politicum statum & gradum degeneravisse?

59.

Ex quo discursu non admodum quidem sublimi, & arguto, illud tamen evincitur, Religiosum, spirituales, & perfectionis professorem, hominem debere esse sublimem in studiis suis, debere cogitationes fovere sublimes, debere non degenerare ab excelsis cogitationibus filiorum Dei, debere, quæ sursum sunt, quærere & sapere, debere in omnibus Deum quærere, in omnibus Deum invenire, agnoscere, adorare, laudare, ama-

re: alioquin non ille homo spiritualis, sed aut poli-
ticus & ethnicus, aut bestia & jumentum, equus
& mulus sit futurus. nam nisi talis erit, qualem de-
bere esse dixi; quid habebit super equum & mu-
lum? super Ethnicum? nonne & Ethnici hoc fa-
ciunt, quod ille facit, juxta Christi argumenta-
tionem in simili ferme materiâ.

Hæc dixi eâ occasione, quod amator Perfe-
ctionis, omnem Creaturam debeat facere sibi
Dei laudandi materiam; & nullam, sive suam, si-
ve alienam actionem, non in Dei laudem suam-
que meritum convertere.

INDUSTRIA VII.

*Actiones nostræ facundandæ per Augmentum
Intensionis & Fervoris Rationalis, idque pro-
portione Arithmetica.*

Vix est ulla res, quæ valorem operum nostro-
rum, impetrandi efficaciam, satisfaciendi
virtutem ita enervat, quomodo Tepiditas & So-
cordia actionum sive operum. Quantumcunque
enim opus sit, ex naturâ & objecto seu specie suâ
nobile & eximium; quantumcunque defecatum
& sublime; nisi sit fervore incensum, sit verò te-
piditate infectum, nequaquam beneplacito Divino
ad mentem complacere potest. Et causa in prom-
ptu est, quia cum Deus sit actus purus, ejusmo-
di etiam actiones creaturarum suarum (præser-
tim eas, quæ sunt ad suum obsequium directæ,)
desiderat ut sint quàm simillimæ puro actui, actus
verò puri proprium est, carere omni non solum
admissione extranei: non solum defectuositate
potentiæ, sed etiam remissione languoris sive a-
ctivi-

60.